

# „GLASBENA MATICA“ V LJUBLJANI.

XLIII. DRUŠTVENO LETO. XXIV. LETO REDNIH DRUŠTVENIH KONCERTOV.  
SEZONA 1914-15.

V soboto, 10. aprila 1915 zvečer ob 1/2 8. uri v veliki  
dvorani „Narodnega Doma“

na korist ranjencem v ljubljanskih bolnicah in „Glasbeni Matici“

## II. DOBRODELNI KONCERT

pod vodstvom koncertnega vodje g. Mateja Hubada.

SODELUJEJO: g. **Julij Betetto**, c. kr. dvorni operni pevec iz Dunaja; g. **Janko Ravnik**, konservatorist iz Prage; g. **Josip Vedral**, učitelj Glasbene Maticе; **pevski zbor „Glasbene Maticе“**.

### VSPORED:

1. a) Vilko Novak: **Cvetje iz narodnega vrta**. Hrvatske narodne pesmi za mešani zbor s spremljevanjem klavirja in harmonija.  
b) Emil Adamič: **Mlad junak po vasi jezdi...** } Mešani zbori. Poje pevski zbor „Glasb. Maticе“.  
c) Josip Pavčič: **Kaj ve misli?** }
2. a) R. Wagner: **Spev Wolframa** iz opere Tannhäuser. } Pesmi poje g. **Julij Betetto**, c. kr. dvorni operni pevec.  
b) Risto Savin: **Poslednje pismo**. }
3. Anton Lajovic: **Pesem. Kje se skrivaš mi, vesne mili dan...** Dvo-spev. Za ženske glasove in klavir. Pojo gojenke solopetja „Glasbene Maticе“ gospodičine: Marija Pirh, Maruška pl. Trnkoczy (sopran); Mila Počivalnik, Cenka Sever (mezzosopran); Jelica Sadar in Zora Ropas (alt). Na klavirju spremlja gospod Josip Vedral.
4. a) Viteslav Novák: **Balada v E-molu**. } Na klavir igra gospod  
b) Viteslav Novák: **Valaški ples**. } Janko Ravnik.
5. Anton Lajovic: **Pesem primorke**. Trospjev. Za ženske glasove in klavir. (Glej št. 3.)
6. a) Anton Lajovic: **Norčeva jesenska pesem**. } Pesmi poje g. **Julij Betetto**,  
b) Anton Lajovic: **Mesec v izbi**. } c. kr. dvorni operni pevec.
7. a) Dr. Anton Schwab: **Še ena!** } Mešani zbori.  
b) Dr. Gojmir Krek: **Slika**. } Poje  
c) Dr. Gojmir Krek: **Blagor jim!** } pevski zbor „Glasbene Maticе“.

CENE PROSTOROM: Sedeži po 5, 4, 3 in 2 K. Stojišča po 1 K 20 h, za di-jake in dijakinje po 60 h. — Predprodaja vstopnic v trafiki gdč. J. Dolenčeve v Prešernovi ulici in na večer koncerta od 7. ure naprej pri blagajni. — Vspored in besedilo po 20 h istotam. Preplačila na korist ranjencem in na korist „Glas-bene Maticе“ se hvaležno izkažejo.



# „GLASBENA MATICA“ V LJUBLJANI.

ŠOLSKO LETO 1914-15.

V nedeljo, 11. aprila 1915 zvečer ob 1/2 8. uri v veliki  
dvorani „Narodnega Doma“

## I. JAVNA PRODUKCIJA gojencev „Glasbene Matice“.

### VSPORED:

1. Suk: **Idila**. Na klavir igra gdč. Božena Hudnik. (Šola gdč. J. Chlumecke. VII. razred.)
2. a) F. David: **Romanca**. Na gosli svira g. Hugo pl. Hofbauer. }  
b) F. Gossec: **Gavota**. Na gosli svira g. Zoran Hribar. } Šola g. J. Vedrala. (IV. razred.)
3. a) K. Löwe: **Zvonikarjeva hči**. } Pesmi poje gdč. Mila Počivalnik.  
b) O. Dev: **Kanglica**. } (Šola g. M. Hubada. III. razred.)
4. Grieg: **Poetične slike št. 3, 5, 6**. Na klavir igra gdč. Vida Hribar. (Šola gdč. J. Chlumecke. VI. razred.)
5. L. Jansa: **Concertino op. 54**. Na gosli svira g. Albin Fákín. (Šola g. J. Vedrala. IV. razred.)
6. a) R. Franz: **Ko prišel je dan...** } Poje gdč. Angela Soršak.  
b) Händel: **Arija iz opere Rinaldo**. } (Šola g. M. Hubada. II. razred.)
7. J. Schulhoff: **Capriccio po čeških narodnih napevih**. Na klavir igra gdč. Magda Josin. (Šola g. F. Gerbiča. VIII. razred.)
8. A. Lajovic: **Pesem. Kje se skrivaš mi, vesne mili dan**. Za dva glasova in klavir. Pojo gospodičine: Marija Pirh, Maruška pl. Trnkoczy, Mila Počivalnik, Cenka Sever, Jelica Sadar in Zora Ropas. (Šola g. M. Hubada II.—IV. razred.)
9. Gade: **Capriccio**. Na klavir igra gdč. Stana Pirc. (Šola gdč. J. Chlumecke. VII. razred.)
10. F. Vilhar: a) **Nezakonska mati**. } Pesmi poje gdč. Jelica Sadar.  
b) **Mrtva ljubav**. } (Šola g. M. Hubada. III. razred.)
11. G. Holländer: **Scherzo op. 67**. Na gosli svira g. Karel Planinšek. (Šola g. J. Vedrala. V. razred.)
12. A. Lajovic: **Pesem primorke**. Za tri ženske glasove in klavir. Pojo gospodičine: Marija Pirh, Maruška pl. Trnkoczy, (sopran); Mila Počivalnik, Cenka Sever, (mezzosopran); Jelica Sadar in Zora Ropas (alt). (Šola g. M. Hubada. II.—IV. razred.)

Vstopnice stojišča po 20 h in sedeži po 40 h, 60 h in po 1 K se dobivajo na večer produkcije od 7. ure naprej pri blagajni, v predprodaji pa v trafiki gdč. J. Dolenčeve v Prešernovi ulici.

## Besedilo.

### 1. Cvijeće iz narodnega vrta.

Dunave, Dunave  
tiha voda hladna.

Jedna stara majka  
tri čerke imela  
lipa bila golubica  
tri čerke imela  
la, la, la, la, la  
lipa bila golubica  
sve tri za muž dala.  
Hej, hej, hej  
hčerki pošiljala!

Majka Maru  
preko mora zvala,  
Majka Maru,  
preko mora zvala.  
Bolan mi leži Kara Mustafa  
Brej djidi brej, brej djidi brej.

Majka Maru,  
preko mora zvala.  
Nisam majko ni počela  
tra, la, la!

Dunave, Dunave  
tiha voda hladna,  
ko je od zore  
do črnega mraka,  
toliko je do groba  
od prvoga zraka!  
Dunave, Dunave, oj!

Tiček leti, tiček leti,  
tičica za njim leti,  
vzemi mene, vzemi mene  
drobni mali tiček ti:  
„Kaj bum stobum, kaj bum sto-  
[bum]

drobna mala ptičica,  
moja hrana, moja hrana  
mali črveki.

Vzemi mene, vzemi mene  
drobni mali tiček ti,  
srce me bu, srce samo  
jedno srčece.

Zdravljice drago  
največje blago  
dao mi te Bog  
dao mi te Bog.

Duša je vedra,  
šire so njedra  
sosječanja tvog  
sosječanja tvog,  
oj, oj, oj, oj, oj  
Dunave oj.

Dunave, Dunave  
tiha voda hladna  
oj, oj, oj.

*Narod poje te pesmi, ko pleše „kolo“.*



### 2. Mlad junak po vasi jezdi.

Mlad junak po vasi jezdi  
in klobuk po strani nosi,  
za klobukom tri peresa.

Prvo, solnce žarko zlato.  
drugo, jasna mesečina,  
tretje, rosa čista hladna.

Solnce zlato za sirote,  
mesečina za popotne  
in za njive hladna rosa.

Njive pa so za pšenico,  
a pšenica za kolače,  
a kolači za devojke,  
a devojke za junake.

*Cv. Golar.*



### 3. Kaj ve misli?

Kaj ve misli črne,  
ste zašle sem v tožno stran?  
Kmalu solnce mrak razgrne,  
vse okrog bo beli dan.

In v naročju spet ležala  
bo mi sladka ljubica,  
bo v laseh ji lesketala  
sveža rosa jutranja.

*Petruška.*



### 4. Tannhäuser.

Kot slutnja smrti  
mrak zemljo pokriva,  
v obleki žalno črni  
dol počiva —  
in duša, ki v nebesa hrepeni,  
poleta skoz temine se boji.

Pa zvezda ti  
na nebu prisiješ  
prijazno luč  
v daljavo nam izliješ,

temino nočno,  
razdeli tvoj svit  
in duši pot,  
je v nebesa očit.

Večernica preslavljena  
oj bodi mi pozdravljena.  
Se njo pozdravi mi srčno,  
ko mimo pohitela bo,  
pustivša revne nas zemljane,  
da angel nežni tam postane!



### 5. Poslednje pismo.

Šest dolgih mesecev že bo,  
odkar od tod je vzel slovó.

„In njega le še ni domú,  
o njem ni pisma ne glasu.

Oj ljubi moj, oj ženin moj!  
Mar večno traja divji boj?“

Na pragu deklica stoji,  
po vasi poštni rog zveni.

„Imaš kaj, poštar ti za me?“  
„Bo mišlim, pisemce za Te!“

In drobno pisemce ji dá,  
tó pismo pečat črn ima.

In bere, bere pismo tó,  
ne gre, kar bere ji v glavó.

„Kdo drug še v list pogledaj mi,  
kaj v njem stoji, povéдай mi!“

In sestre, bratje, cela vas  
iz lista brali tá so glas:

Da krogla privršela je,  
pa ga v srce zadela je.

In sluša poročilo to,  
ne gre, kar sliši, jej v glavó!

Na prag zahaja dan na dan,  
ko poštar trobi v rog glasán.

Po pismih vpraša iz vojske,  
če ktero nosi nje ime.

Imaš kaj poštar ti za mé?  
Pač mnog in mnoga list dobi,  
a zanjo, zanjo več jih ni!

*A. Aškerc.*



### 6. Pesem.

Kje se skrivaš mi,  
vesne mili dan,  
kje se skrivaš mi,  
topla kresna noč?

Kje se skrivaš mi,  
srčni ti moj cvet,  
jutra zlati zor,  
zarja mladih dni?

Ah, pogled nekđaj  
zrl je čil na svet,  
na megleni val,  
ki je daljo kril.

Ah, kak zrl je v svet,  
jasno je sijal modrih svit oči.  
Sanjal je brez mej  
željni duh o njih.

Ali v mladi čas,  
v cvetju rosnih dni,  
madež moj je pal  
v nežno ti srce.

Ah, brez tebe zdaj  
v žalost se topim.  
Lepi jasni dan  
mi zagrinja noč.

Ah, brez tebe zdaj,  
gledam žalostno;  
mrak samote  
le sliši moje bol.

*Koljcov — C. Golar.*



## 7. Pesem primorke.

Tam na daljnem morju jadro, glej!  
Moj fant je sred morja.  
Le vej, veter, mi v krilo vej,  
ti veter, z morja. —

Pa ga sem privej,  
pa ga naglo privej,  
ti veter, z morja.

Kot morje globoko srce mi glej,  
in krepko kakor veter z morja.

Tam na daljnem morju jadro, glej!  
Moj fant je sred morja.  
Le vej, veter, mi v krilo vej,  
ti veter, z morja.

Kot morje globoko srce  
in krepko kakor veter z morja.

*O. J. Bierbaum — O. Župančič.*



## 8. Norčeva jesenska pesem.

Pisana kakor moj plašč,  
zemlja je vsa, gorjè.  
Ves se režim do srca,  
ves se režim:  
Kakšen je svet!

Kakšen si!  
Ves navskriž!  
Sod — se mi zdiš.

Bil sem vesel in mlad,  
ej, tedaj sem cvetel!  
Bil kot drevo sem mlado,  
maj je žarel,  
ej, tedaj sem cvetel!

Pa prišel, vrezal mi čas  
gube krog ust v obraz,  
skrivil vitki moj stas.

Trpek v dušo mi  
gnev je pal,  
kisel zdaj je moj smeh,  
rosno v očeh.

Pisan dobil sem plašč,  
kučmo, kraguljčke te,  
oj, vse rožlje na moj skok  
oj, vse rožlja na moj skok  
jaz stari ded.

Hoj, kakšen norec to, hoj,  
kak mu plašč vihra, hoj,  
zdaj se meša svet,  
jaz moder sem sam.

Pojdem od todi spat,  
vi me denite v grob!  
Malo še malo, ah  
in pomlad bo.



## 9. Mesec v izbi.

Svetlo pred posteljo,  
glej mesec sije  
kot kadar sneg blesteči  
vso zemljo pokrije.

Obrnem glavo navzgor.  
Glej mesec čist in tih,  
Spet nagnem glavo  
in k tebi v daljavo,

tja k tebi,  
moj daljni dom, vas,  
mi splava tožen vzdih.



## 10. Še ena.

Zaljubilo se je solnce  
v gizdavo devojko Ano,  
zaljubilo pa poslalo  
troje snubcev k nji.

Prvi snubci drobne ptičke.  
Ana tičke polovila.  
Drugi snubci rdeče rože.  
Ana rože posadila.

Tretji snubci zlati žarki.  
Ana okna zagrnila,  
a za okni Ano ljubil  
jaz sem mlad junak.

Zaljubilo se je solnce  
v gizdavo devojko Ano,  
zaljubilo pa poslalo  
troje snubcev k nji.

Drobne ptičke pesmi pele,  
rdeče rožice duhtele,  
žarki kukali skoz okno;  
e, kdor je junak, junak!

*Oton Zupančič.*



## 11. Slika.

Na trgu fante zbirajo  
liste za vojsko jim dele.  
Oj fantje glasno vriskajo,  
da si tolažijo srce.

Čez trg mi k maši matere  
in lepe deklice hite,  
po fantih milo gledajo  
jim tiho stiskajo roke.

In v cerkvi z lece slikajo,  
peklenške muke in gorje.  
Na trgu fantje vriskajo  
na glas dekleta se solze.

*J. N. Resman.*



## 12. Blagor jim.

Blagor, vsem onim blagor,  
ki so pretrpeli bolesi,  
dasi telo umrje,  
duša bo živelá.

Blagor, vsem onim blagor,  
ki so pretrpeli,  
če prav telo umrje,  
duša bo živelá.

Glej! Vsem onim blagor,  
ki so pretrpeli,  
da blagor jim, blagor jim,  
ki so pretrpeli blagor, blagor!





